

[Johannes Hansen.]

finde Ejerskifte Sted i et meget stort Antal Tilfælde. Og saa skulde, som sagt, disse Folk i Virkeligheden være bedre stillede end en hel Del andre Mennesker. Den Gang Loven af 4. Oktober 1919 blev vedtaget, var der stærk Diskussion om, hvordan denne Lov vilde komme til at virke i den Tid, der kom, og fra visse Sider blev det i hvert Fald gjort gældende, at denne Lov betød en meget stor Fordel for de Folk, som nu en Gang gik ind og fik et Brug oprettet efter denne Lov. Det ærede Medlem Hr. Holdgaard talte en Gang sammen med nogle andre om denne Lov ved et Møde i Aarhus, og dér var der vistnok fra socialdemokratisk Side fremkommet Kritik; der var enkelte, der mente, at de ikke havde faaet tilstrækkeligt ved denne Lovs Gennemførelse. Men det ærede Medlem Hr. Holdgaard mente ikke desto mindre, at Gennemførelsen af denne Lov betød en overordentlig stor Fordel for dem, der købte Jord netop efter denne Lovs Princip. Det ærede Medlem udtalte den Gang, at den unge Mand, som var i Besiddelse af 3 000 Kr., og som fik oprettet sit Brug efter denne Lov, var lige saa godt stillet som den Mand, der var i Besiddelse af 15 000 Kr. og købte Jord i det frie Marked og oprettede sit Brug derpaa.

Ærede Medlemmer vil forstaa, at naar der skulde være en saa stor Fordel som 12 000 Kr. paa det Tidspunkt — det var i 1919 eller 1920, det ærede Medlem Hr. Holdgaard fremsatte denne Udtalelse — for dem, der fik deres Brug oprettet efter Princippet i Loven af 4. Oktober 1919, maatte man vel dog gaa ud fra, at disse Folk i disse Dage ikke hørte til dem, som var særlig vanskeligligt stillede, af dem, der var ramt af Krisen. Men det er jo ikke desto mindre slet ikke saadan. Ogsaa fra disse Statshusmænd lyder Kravene om en Tilpasning, om en Lettelse i de Byrder, som det offentlige har lagt paa dem.

Nu har der jo baade nu og tidligere fra adskillige Sider lydt gode Raad om, hvad der skulde ske, og man har bl. a. fra Regeringspartiernes Side Gang efter Gang talt om, at en Rentenedsættelse vilde være det, som betød noget, og dette kan vi vist alle sammen være enige om. En Rentenedsættelse vilde ganske sikkert betyde overordentlig meget. Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen og det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) og ogsaa ærede Medlemmer fra Socialdemokratiet har jo gentagne Gange talt om, at en Rentenedsættelse ganske anderledes vilde hjælpe

end den Hjælp, Venstre tilbyder Husmændene, naar Partiet taler om, at en Skattelettelse skulde finde Sted. Og det er ganske sikkert rigtigt. En Rentenedsættelse vilde ganske afgjort betyde noget, hvis den kunde finde Sted.

Men det nytter jo i Virkeligheden ikke det allerfjerneste, om ærede Medlemmer fra Regeringspartierne rejser ud omkring i Landet og agiterer med, at en Rentenedsættelse vilde betyde noget, dersom de ikke har nogen som helst Magt til at gennemføre den. Og er der en Mulighed for, at det kan lade sig gøre, vilde det saa ikke snart være paa Tide, at de skred til Handling? Vilde det saa ikke nu være Tiden til, at de tog fat i dette Spørgsmaal? Ellers er det jo kun tomme og store Ord, som maaske klinger godt i Ørene paa de Mennesker, der har saa forfærdelig svært ved at skaffe de nødvendige Midler til at betale den Rente, som Staten forlanger.

Altsaa, hvis Regeringen og dens Støttepartier, baade det store Regeringsparti og det lille, eller nogen indenfor disse Partier har Mulighed for at foretage en Rentenedsættelse, saa vilde det dog virkelig være paa Tide at begynde nu. Det er ikke godt at vente for længe, for det kunde for manges Vedkommende meget let blive for sent.

Jeg tvivler imidlertid om, at de Herrer har noget Middel hertil, nogen Magt til at gøre det. Thi jeg maa naturligvis gaa ud fra, at naar forskellige Medlemmer taler om en Rentenedsættelse, saa maa det være Prioritetsrenten, de her tænker paa. Og jeg ved naturligvis ikke, om de ærede Medlemmer, der har udtalt sig om dette, i Forvejen har talt med Finansministeren om det. Kan de faa Finansministeren til at gaa med til en Rentenedsættelse, og kan de derved bringe disse Folk en Lettelse, saa bør de ikke lade vente paa sig. Men kan de ikke gøre det, saa bør de ikke saa tidt, som de gør det, rejse ud og tale om denne Rentenedsættelse; thi saa er det, som jeg allerede har sagt, i Virkeligheden kun tomme Ord.

Jeg ved jo, at bl. a. Statshusmændene i Sorø Amt holdt et Møde i Juli Maaned i Sommer og i en Resolution til Regeringen krævede, henstillede i hvert Fald, at de fik en Henstand med Renter og Afdrag i indtil 2 Aar. Ogsaa fra Statshusmændene i Aalborg Amt er der tilgaaet Regeringen en saadan Henvendelse. Jeg ved ikke, hvad Regeringen har svaret paa disse Henvendelser, det kender jeg ikke noget som helst til. Men blandt disse Statshusmænd er, som jeg allerede har paapeget, ikke alene Statshusmænd, hvis Brug er oprettet efter den gamle